

# نامه‌نامه دانشکده پرستی

هیئت تحریریه :

|                                       |                     |
|---------------------------------------|---------------------|
| دکتر ناصرالنصاری                      | دکتر حسین محل ملا   |
| دکتر محمد بهشتی                       | دکتر صادق عزیزی     |
| دکتر محمود سیاسی                      | دکتر محمد علی ملکی  |
| دکتر جهانشاه صالح                     | دکتر حسن میر دامادی |
| رئیس هیئت تحریریه - دکتر جهانشاه صالح | دکتر نصرالله کاسمی  |
| مدیر داخلی - دکتر محمد بهشتی          | دکتر هاشم هنجن      |

شماره هشتم

اردیبهشت ماه ۱۳۹۵

سال هفتم

## پرمی اور قریت فوتووف<sup>(۱)</sup>

نکارش

دکتر عباس نکوفر

و

دکتر محمد فرب

استاد کرسی بالینی بیماریهای کودکان

دستیار بخش کودکان بیمارستان پهلوی

کوسمل و مایر<sup>(۲)</sup> بسال ۱۸۶۱ مرضی را که از اجتماع آزارهای شریانی منتشر، عوارض عصبی، کلیوی و علائم عمومی تشکیل میشود بنام پری آرتیت نوئوز شرح دادند و پس از آنها مؤلفین دیگر از روی مشاهدات خود علائم مرض کوسمل را تکمیل نمودند. ابتدا تصور میشد بیماری نادری است ولی مشاهدات زیادی که تا کنون از آن بدست آمده شیوع بیشتری را نشان میدهد. این بیماری اکثرآ بالغ را گرفتار میسازد لیکن اطفال و حتی شیرخواران هم از ابتلای به آن ایمن نیستند و آماری کمی از دانشمندان در حدود ۸۰ درصد موارد را نزد کودکان نشان داده که بیش از یک درصد آن شیرخوار بوده است.

بیماری کوسمل و مایر از نظر آسیب شناسی مشخص ولی از لحاظ اتیو پاتوژنی هنوز نقاط تاریکی دارد.

### علائم بالینی

پری آرتیت نوئوز انواع مختلفی داشته و آثار آن بسیار متغیر است لذا مابتدا علائم مرض را بطور عموم شرح داده سپس مختصرآ اشکال آنرا نام میبریم.

در سوابق بیمار اکثرا خصوصیت قابل ملاحظه ای نیست و سابقه روماتیسم، سیفیلیس، عقوتهای مزمن راههای هوایی و یا سوانح آلرژیک را که در بعضی دیده شده باید اتفاقی دانست.

**شرح عهودی هرچند آغاز -** اکثر اوقات بیماری کوسمل بشکل یک مرد عفونی آغاز میشود - لرز و تب؛ اختلالات هاضمه از قبیل اسهال، استفراغ، سرد و سرگیجه در بیشتر اشکال قابل ملاحظه است. آثرین نیز علامتی است که بوفور دیده میشود خواه بصورت آثرین ساده و یا بشکل یک آثرین مخرب<sup>(۱)</sup> و جالب توجه آنکه در اشکال مزمن مرد اکثر آشروع پوسه تازه را بوسیله بروز آثرین متوجه میشوند دردهای مفصلی و عضلانی بخصوص در عضلات خلفی ساق پا و گردان را نیز باید ذکر کنیم. در بعضی از موارد مرد بوسیله دردهای شدید خصوصاً دردهای شکمی آغاز و این دردها گاهی تا بلوئی شبیه به آپاندیسیت، کله سیستیت<sup>(۲)</sup> یا نکراتیت، و سوراخ شدن احتشاء داخلی وغیره درست می‌کنند.

گاه در دنبانه دردهای شکمی لرز و عرق و بعد دردهای مفصلی هزارحم بیمار میشود تا اکثر آن جزو علائم آغاز مرد بوده و کمتر ممکنست موجود نباشد.

بی اشتهائی، استفراغ، یبوست یا اسهال (گاه دیسانتری شکل) تقریباً از علائم ثابت مرد میباشد - و نیز اختلالات از نوع نارسائی کبد و قولنج<sup>(۳)</sup> را باید متذکر شد یزقان نیز در بعضی مشاهدات جلب توجه کرده که در یک مورد باعظم مختص، کبد نیز همراه بوده است دو علامت اصلی که در بیشتر اشکال حاد و مزمن بوده و مارانا اندازه بتشخیص مرد رهبری میکنند عبارتست از علائم عصبی و ندولهای زیر جلدی:

**علائم عصبی** - بیماران از خستگی عضلانی شکایت دارند و این حس خستگی همراه با دردهایی است که ابتدا خفیف بوده و کم کم شدید و دائمی گشته صفت دردهای پلی نوریتی بخود میگیرد موضع درد و شدت آن بسیار متغیر است - همه جا و با شکال مختلف ممکنست جلب توجه کند این درد ممکنست خود بخود و یا بعد از لمس ظاهر شود و نیز ممکنست در موضع درد ورمی هم دیده شود که گاه موضع آهاسی بخود میگیرد رفلکس‌های وتری اکثر آن خفیف می‌شود .

**علائم عصبی گاه شدید بوده بشکل فلنج عضلات اکستاز سورساق و استپیاز<sup>(۱)</sup>** جلب توجه می‌کند.

اختلال حس گاه بشکل هیپوستزی بخصوص در اعضای ساقه و اختلال حس درد و حرارت ممکنست ملاحظه گردد .

خلاصه عوارض عصبی بسیار متغیر گاه خفیف و زمانی بقدرتی شدید است که شکل عصبی خالص مرض را ایجاد می‌کند .

**ن دولهای زیر جامدی** - ندولهای زیر جلدی در صورت موجود بودن ارزش زیادی دارند ولی بد بختانه فقط در بیست درصد مشاهدات باین نشانه اشاره شده است طرز ظهوراً این ندولها غیر منظم بوده بشکل پوسه هویدا می‌شوند لذا در اشکال هنوز میتوان دید که ندولها با هستگی با توأم با بدی حال عمومی و بروز تب ظاهر شده زیاد می‌گردند و سپس معدوم شده در پوسه بعدی در محلی دور تر یا همان محل اولیه بروز می‌کنند و در بعضی موارد ممکنست ندولهایی با سنین مختلف مر بوط بچند پوسه نزد بیمار هرئی باشد .

ندوزیته‌های زیر جلد در لمس ممکن است کمی در دناله باشد . قطر آنها از چند میلیمتر تا ۲ سانتیمتر است - گاهی غیر قابل رویت بوده با انگشت حس می‌شود و این نوع خصوصاً در روی پوست شکم پیدا شده دوام زیادتری هم خواهد داشت .

ولی در اندامها ندولها واضح‌تر بوده با چشم دیده می‌شوند لیکن دوام کمتری دارند ندولها گاه ممکنست در زیر مخاط ظاهر شوند .

ملاحظه میشود که با وجود اختلاف علائم تنها کلید تشخیص بیوپسی ندولها است که با آسیب شناسی مشخص که در فصل مخصوص گفته خواهد شد مارا در شناسائی مرض هدایت میکند.

**علائم عمومی**- درجه حرارت غیر منظم و نوساناتی بین ۸/۳۷ درجه و ۹/۳ درجه داشته حتی در اشکال مزمن هم ملاحظه میگردد بین تندتر از طبیعی و آستنی نیز موجود است.

علائم خونی صفت مشخصی ندارد ولی اکثر آنها تنزل تعداد گویچه های سرخ ملاحظه میشود که در یک مشاهده بر قم ۰۰/۱۷۲ رسانیده بوده لیکن تنزل تا این حد استثنائی وارزش کلبوی بیشتر اوقات طبیعی است.

بطور خلاصه کم خوبی در اکثر مشاهدات موجود و از علائم ثابت مرض بشمار میرود ولی آنیز و سیتوزوپوئی کیلوسیتوز در کار نبوده و مقاومت کلبوی هم طبیعی است. تعداد کلبولهای سفید در بیشتر مشاهدات تا میزان ۱۰ - ۳۰ هزار افزوده شده و همراه آن پلی نو کلثوز قابل ملاحظه است (گاه تا میزان ۹۸٪) افزایش ائوزینوفیل را نیز باید نامبرد که گاه تا میزان ۱۰٪ میرسد در چند مورد که این بیماری با آسم همراه بوده تعداد ائوزینوفیلها به ۵۰ الی ۷۹ درصد نیز رسیده است.

**علائم احشائی**- در اشکال حاد خیلی فراوان و در انواع مزمن مرض کمتر است در یکی از مشاهدات در دشید ناحیه هیپو کندر راست طبیب معالج را بفکر کله سیستیت حاد انداخت کوسمل در یکی از مشاهدات خود ذکر میکند که بیمار دردی در ناحیه هیپو کندر راست داشته که بسمت چپ انتشار پیدا میکرده است.

خلاصه علائم احشائی بسیار متغیر بوده گاه هاضمه ای و زمانی کلیوی و هنگامی مربوط بیمو کارد میباشد

### شکلهای بالینی

تنوع علائم بیماری کوسمل ایجاد میکند که در دنباله شرح فوق از اشکال مختلف آن نیز نامی بسیم- درین میان دو شکل حاد و مزمن بیماری اهمیت بیشتری خواهند داشت

**شكل حاد - علائم آن بطور خلاصه از اینقرار است :**

۱- **علائم جلدی** - بثورات مختلف از نوع پاپول، وزیکول و بول<sup>(۱)</sup> و بالاخره ندول جلب توجه میکند. انواع پورپورا و اگزاتم نیز ترد بعضی بیماران ملاحظه میگردد. در قسمتهای مخاطی ممکنست ضایعاتی ایجاد و سر انجمام منتهی بزخمها نکروزی بشوند.

۲- **علائم گوارشی** - علائمی از نوع اسهال با مدفوعی حاوی بلغم یاخون اکثر اوقات دیده میشود با این علائم کاه دردهای شدید شکم توام گشته طبیب را بفکر پانکراتیت و یا سندروم صفاقی خواهد انداخت - ولی از طرفی هم باید فراموش کرد که بروز سندروم صفاقی یا پانکراتیت در جریان مرض کوسمل ممکن است.

۳- **علائم کلیوی** - در اشکال حاد علائم کلیوی از نوع آلبومینوری زیاد و هماتوژن خواهد بود گاه ممکنست نفریت هماتوژنیک توام باخونر و بهای اعضا دیگر جلب توجه کند. این علامت در آغاز و یا در جریان مرض پیش آمده و به خرابی حال بیمار منتهی میشود.

در بعضی مشاهدات آثار اورهی یا افزایش فشار خون ملاحظه میگردد. عده زیادی از بیماران علائم کلیوی از نوع الیکوری یا بر عکس پلی اوری داشته در ادرارشان سیلندر و گویچه های سرخ نمایان است باید دانست که با وجود آزارهای کلیوی ممکن است در امتحان پیش از طبیعی و سالم باشد.

**شكل هزن** - شکل مزمز در حقیقت نوع تیپیک مرض است چه پیشرفتی کند داشته و با پوسه های توام با تغییر حال عمومی ندولها آشکار میگردند و در خلال این پوسه ها با آسانی میتوان مرض را از نظر پیشرفت و بخصوص از لحاظ آسیب شناسی بررسی دقیق نمود.

ندولهای جلدی و مخاطی همان مشخصاتی را دارند که در شکل عمومی گفته شد اشکال دیگر - گذشته از دو شکل حاد و مزمز بر حسب رجحان هر یک از علائم میتوان شکلی از مرض را متذکر شد - از این نوع است:

**شكل بدون آب** - در این شکل که خیلی نادر است تب موجود نبوده و حال عمومی زیاده‌گر ان کننده نیست - این شکل مخصوصاً سیری مزمن خواهد داشت.

**شكل هم‌وراژیک** - که در آن تظاهرات خونریزی فراوان است.

**شكل گانگری** - تزد بیمار ۵ ماهه هر ض کوسمل باعث گانگرن حادیکی از اعضا گردید.

**شكل عصبی** - در این بجای علائم عصبی شدت بیشتری داشته و باید از پلی نوریت، پلی نور و هیوزیت که باعث رتراکسیون عضله و تاندن می‌شود نامبرد. سندروم منتظر و مدولر و همچنین حملات تشنجی در موارد نادر قابل ملاحظه است.

**شكل گوارشی** - علائم هاضمه در تمام اشکال خفیف (شکل مزمن) یا شدید (در شکل حاد) موجود است ولی در این شکل گوارشی بخصوص علائم معده‌ای و گاه علائم کبدی جالب توجه است.

سندروم دردناک شکم شبیه به سوراخ شدگی احساسی پانکر آتیت را نیز باید در زمرة این شکل متذکر شد.

**شكل قلبی** - علائم قلبی از نوع تاکیکاردي و آریتمی در اکثر مشاهدات موجود است. او بری<sup>(۱)</sup> شرح حال مردی ۳۷ ساله را با قلبی بزرگ با صدای چهار نعل مزو دیاستولیک و یک سو فل سیستولیک نوک قلب وورم شدیداً اطراف و کبد بزرگ دردناک و علائم استاز درزیه چپ و پلورزی راست ذکر می‌کند که در عرض چند روز در گذشته و اتوپسی پری آرتیت در عروق قلب نشان داده است.

**تجمع هر ض کوسمل با امراض دیگر** - پری آرتیت بندرت با مرض دیگری توأم دیده می‌شود بودن<sup>(۲)</sup> تجمع آنرا با سل متذکر شده و نیز در مشاهداتی چند بایین‌ماری روماتیسم توأم دیده شده است.

اکنون بی‌مناسبت نیست که دنبال اشکال بالینی این بیماری چند مشاهده که اولین آن شخصی و بقیه خارجی است نقل کنیم:

شرح حال ۱- سید مجتبی کودک ۱۱ ماهه است که از تاریخ ۳۰/۹/۲۸ در بخش کود کان بسترسی و علمت مراجعه اسهال و استفراغ ورنک پریدگی و مختصر ورم پاهاست.

مجتبی فرزند چهارم خانواده نه ماشه بدنسی آمد و با شیر مادر تغذیه می شود تا این تاریخ جز شیر مادر غذای دیگری باوداده نشده است.

این کودک برادری داشته که بسبب عارضه ریوی در دنباله سرخک ۳ روز قبل بدرود زندگی گفته است و مجتبی نیز ماه قبل سرخک داشته و شروع عوارض فعلی هم از آن تاریخ بوده است.

اکنون کودک ۸-۱ مرتبه در روز اجابت مزاج دارد که با پیچ همراه و در مدفعه بلغم موجود و خون ندارد. تبش در حدود ۳۸ درجه، مضطرب و در پاها کمی ورم دارد.

زبان قرمزو مرطوب، اشتها کم، حلق عادی، کبد و طیحال طبیعی و گانگلیون لنفاوی لمس نگردید کودک سرفه می کند و درسینه عده ای رال کر پستان در هر دوره بخصوص طرف راست شنیده می شود ببعض اند کی سریع است. رفلکسها طبیعی است. در امتحان ادرار عنصر غیرطبیعی ملاحظه نگردید.

امتحان خون آنمی خفیفی ظاهر ساخت. آزمایش و اسر من منفی است.

کوتی که چند نوبت انجام گرفت منفی و علاوه انترا در مورا کسیون با توبر کولین ۱/۱۰۰ منفی است. در رادیوسکوپی دیتین چیز قابل ذکری ملاحظه نگردید.

بیمار با وجود تداوی معمولی بی اشتها و کم خون بوده مرتب استفراغ می کند، رنک پریده و درجه حرارتش همیشه اند کی بالای طبیعی و گاه بگاه تا میزان ۳۹ درجه میرسد حتی اشتها بش روز بروز بتفصیل میرفت و خطر نزدیکی پیش بینی می شد ناگزیر چندین نوبت به گواژ (۱) متوصل شدیم و نیز بعلمت رنک پریدگی احتیاط آسی هزار واحد سرم ضد دیفتری با قزریق نمودیم در تاریخ ۱۰/۲۸ تبریز بیمار به ۰۴ رسید و حال

عمومی اش سخت تر شد و ضمن معاينه عمومی چون پرده صماخ هر دو طرف سرخ و علامت آتیت بنظر رسید پارا سنتزانجام و هرسه ساعت ۰/۰۰۰ ۳۰ واحد پنی سیلین تزریق گردید.

با وجود این تب بیمار موجود واستفراغ زمانی کمتر و هنگامی بیشتر بود تا در تاریخ ۱۱/۲۸/۱۱ ضمن معاينه روزانه در پای بیمار چند لکه پور پورا و بلک لکه اکیموز مشاهده گردید. درین هنگام علاوه بر پنی سیلین و معالجات معموله دیگر ویتامین C و تزریق و فردای آن روز ۵ سانتیمتر مکعب خون از راه استخوان تی بیا به کودک انتقال داده شد.

بهود نسبی حال بیمار ما را برآن داشت تا در تاریخ ۹/۱۱/۲۸ نیز ترانسفوزیونی بهمین مقدار و از همان راه عملی سازیم و درینجا از آقای کدخدا یان کار ورزبخش که علاوه بر هر اقتداری منظم از خون خویش نیز به این طفل هدیه کرده اند ابراز تشکر و قدردانی میکنیم.

در تاریخ ۱۰/۱۱/۲۸ که بیش از یک هفته از بروز لکه های پور پورائی که ۴ ساعت طول کشیده بود میگذشت ضمن معاينه در کشاله ران چپ بیمار یک ندوزیته زیر جلدی ملاحظه گردید حجمش باندازه یک فندق و در امس حساسیتی نشان نمیدارد حدود آن واضح و چسبیده بپوست و تغییر رنگی در آن دیده نمیشد.

بعد از دو روز ندولها رو با فرایش گذاشت و در تاریخ ۲۳/۱۱/۲۸ وضع محل و تعداد ندولها ازین قرار بود: یک ندوزیته بزرگ در سطح خارجی بازوی چپ دو ندوزیته در قسمت فوقانی ساعد چپ؛ دو ندوزیته در قسمت تحتانی سطح قدامی ران راست؛ دو ندوزیته در قسمت تحتانی سطح خارجی ران راست؛ سه ندوزیته بزرگ مربوط بهم در کشاله ران چپ؛ یک ندوزیته کوچک در قسمت تحتانی سطح قدامی ساق چپ. در همین تاریخ یکی از ندوزیته های دست چپ برای آزمایش میکرسکوپی بافت برداری شد.

در این مدت پنی سیلین مرتب به بیمار تزریق و علاوه بر دونوبت قبلی ۴ مرتبه دیگر ترانسفوزیونی بمقادیر ۳۰، ۳۰، ۹۰، ۹۰ سانتیمتر مکعب انجام گردید.

باید گفت چند روز بعد ازین پوشه حال بیمار بهتر، استفراغ کمتر، اسهال قطع و وزنش که متأسفانه درابتدا اندازه گرفته نشده بود شروع بازدیداد گذاشت بطوریکه در تاریخ ۱۱/۲۰ در حدود ۶ کیلو گرم و در تاریخ ۸/۱۲ حدود ۷۰۰/۶ کیلو گرم و فعلا در حدود ۷ کیلو گرم است بعد از چند روز استفراغ بکلی قطع گردید و ندوزیته هاهم شروع بتحليل گذاشتند بطوریکه فعلا دوند وزیته یکی در ساق چپ و دیگری در کشاله ران چپ یعنی همان ندوزیته اولیه و بحجم کمتری باقی مانده است و حال عمومی بیمار کاملا طبیعی واشتهايش خوب است.

نتیجه بافت برداری ندول زیرجلدی راضمن آسیب شناسی هررض در فصل جدا گانه شرح خواهیم داد.

**شرح حال ۳** - کودک ۹ ماهه تنها فرزند ابودن جوان و سالمی است که کمی قبل از پایان دوره باروری پس از یک زایمان طبیعی آسان بدنیا آمد - هنگام تولد وزش ۹۰۰/۲ کیلو گرم و تا شش ماه از پستان استفاده کرده و بعد از آن رژیم تدریجیاً مختلفی داشته است. منحنی وزش همیشه رضایت بخش و هیچ سابقه هررضی ندارد.

در تاریخ ۱۰/۱۰/۲۴ با مددان مادر، کودک خود را رنک پریده و خواب آلود دید - بهصور بدی وضع معده اورا بپرهیز آبی گذاشت و بعد از ظهر وضع طفل بهتر و روز ۲۰/۱۰ بنظر طبیعی بود ولی شب ۲۰/۲۱ مادر بعلت فاله های طفلش که علاوه پریده رنک و بدنی سوزان داشت بخواب نرفت - صبح درجه حرارت ۰/۴ و بادست زدن بساقها فریاد طفل بلند میشد - معاينه در ظهر همانروز تب ۰/۴، قرمزی گلو، مختصراً عظم طحال و درد شدید در لمس اعضای سافله را نشان میداد.

بعد از ظهر لکه های آبی رنگی در پاهای کودک مشهود و در بیمارستان بستری شد. درجه حرارت مرتبه ۰/۴ و بض ۱۶۰ عقده های لنفاوی بزرگ نیست، قلب وریتین و کبد بدون خصوصیت میباشد.

در اعضای سافله ورم و بشورات ماکولی و تعداد زیادی لکه های پورپوریک و ندولهای زیرجلدی کوچکی لمس گردید. فشار بر توده عضلانی در آندام تیتانی و فوقانی

در دنگ بود.

یکی از ندولها را برای امتحان برداشته و تشخیص پری آرتربیت مسلم شد آنگاه درمان توام داشنان و آستیل کلین نزد طفل اجرآشد پس از ۸ ساعت طفل بدون تب کمتر شده بود.

امتحانات بالینی و آزمایشگاهی - کوتی منفی، ادرار بدون خصوصیت قابل ذکر، زمان سیلان ۵/۲ دقیقه؛ زمان انعقاد ۵/۶ دقیقه، برد و اسر من منفی و هموکولتور استریل باقی ماند.

وضع ندولها - در روز ۲۳ مرداد ۱۰/۴ دراعضای ساقله بیمار ضایعاتی بدین شرح ملاحظه شد:

ندولهای بقطر چند میلیمتر تا چند سانتیمتر بامحیط نامنظم و ضخامت واضح ولی متغیر نسبت بیکدیگر اطراف آنها بر نک قرمزو در مرکز خاکستری که بنظر میرسد بطرف نکروز میرود.

روز بعد ندولها از حیث حجم و نکروز قسمت وسط (که بیوپسی نشان میداد) رو به پیشرفت کذاشتند با معالجه ندولها و بتحليل رفتہ و قسمت‌های نکروز و سطح سیکانریسی شبیه به آبله مرغان پیدا نمودند.

**شرح حال ۳** - شرح حال زیر که خلاصه‌ای از کزارش بونن<sup>(۱)</sup> به مجمع پزشکی بیمارستانهای پاریس است ازین نظر مفید به ظاهر میرسد که نمونه‌ای از شکل غیر جلدی پری آرتربیت میباشد:

بونن حال بیماری را گزارش میدهد که در نظر اول تابلو آندو کاردیت بدخیم آهسته داشته است

تب طولانی، آنمی شدید، سوفل هیترال سیستولیک، عظم طحال، هماتوری، هموکولتور چندین نوبت انجام و همیشه منفی بوده است. فقدان رفلکس‌های و تری رتول و آشیل پزشک معالج را بفکر دیگر پری آرتربیت نوئوز بدون عوارض جلدی میاندازد و بیوپسی عضلانی تشخیص را مسجل می‌سازد.

**پیشرفت بیماری** – از نظر سیر مرض دونمونه خواهیم داشت :

۱ - اشکال حاد سیر سریعی داشته و بطور متوسط از ۳ هفته تا دو ماه بمرک منتهی میشوند - لیکن در موارد بسیار نادر بعد از چندی حالت بیمار بهتر شده وارد دسته زیر میگردد.

۲ - اشکال مزمن پوسه هایی چند بافو اصل بهبود ظاهری پیدا میکنند و با هر پوسه ای تب و ندولهای جلدی و علائم مرض آشکار میگردد - آنکه حال بیمار تا پوسه جدید که ممکنست مدنی کوتاه یا طولانی باشد بظاهر بهتر میگردد.

لذا روی هم رفته پیش بینی مرض کوسمل بد میباشد زیرا اشکال حاد اکثر آنکه ممکنست و اشکال مزمن هم دیر یا زود پایان شومی دارند و در این مدت پیشرفت هم بقایائی از خود میگذارند چنانکه بیماری که در ۱۰ سالگی تشخیص این مرض با امتحان آسیب شناسی نزدش داده شده بود در سن ۲۵ هم ضمن پوسه جدیدی ملاحظه گردید و در این مدت ۱۵ سال یک سری پوسه های پیش رونده پیدا کرده بود که بقایای آن بشکل اختلالات تروفیک و رتراکسیون عضله و قاندن در اندام مشهود بود.

مرک در اشکال حاد یا در پایان اشکال مزمن بعلل مختلف است :

از بیماران ۹۰٪ بعلت کاشکسی تدریجی فوت میکنند ولی عوارضی هم ممکنست بنا کهان گریبانگیر بیمار شده اورا تلف سازد از آنجمله است هموراژ بیها، سوراخ شدن روده، نارسائی قلب، حملات اورمی بالاخره گاه عوارض عصبی از نوع تشنیج، فلجهای وسیع اندام و اعصاب جمجمه پایان مرض کوسمل خواهد بود.

شفای بیمار - گرچه استثنائی است ولی چندین مورد دیده شده از آنجمله بهبود شیرخوار ۹ ماهه ای است که تحت نظر لکرو<sup>(۱)</sup> در سال ۱۹۴۴ بعد از معالجه با داران و آستیل کلین شفایافت است (شرح حال ۲) مشاهدات دیگری نیز مبنی بر شفای بیماران در مطبوعات خارجی میتوان یافت.

مجتبی بیمار مورد بحث مانیز باید از نمونه های شفایافت بوسیله پنی سیلین و ترانسفوربون بشمار آید.

## ایتوژری - پاتوژنی

بیماری کوسمل عادتاً نزد افراد ۲۰-۴ ساله و بیشتر نزد مردها دیده میشود  
معهداً نزد بیچه‌ها و حتی شیرخواران هم این مرض ممکنست از آنجمله کریسکووسکی (۱)  
نزد شیرخوار ۵/۲ ماهه این بیماری را دیده است ولگر و نیز نزد شیرخوار ۹ ماهه‌ای  
این بیماری را در زمان حیاتش تشخیص داده و درمان نموده است.

راجع به ایتوژری این مرض فرضهای مختلفی شده و نقاط تاریک زیادی هنوز  
موجود است.

- کوسمل مرض را هربوط بعروق و ایتوژری آنرا انگلی میدارد.

- مصنفین بعدی اختلالات دژنراتیف یا عصبی را دخیل میدانستند.

- ویرشو سیفیلیس را عامل سببی مرض میدانست لیکن تجسسات سرمی و  
سوابق بیمارا کثراً ازین بابت منفی است.

- بعلت تب غیر منظمی که تقریباً در جمیع اشکال هست عده‌ای مرض را عفونی  
دانسته و از آنجا تجسسات زیادی برای جستجوی میکرب، هموکولتورو و واکنشهای  
سرمهی بعمل آمد لیکن نتایج بسیاری از اوقات منفی بوده است.

و نیز بطور آزمایش نزد حیوانات از خون و مواد مرضی تلقیح و نتایج اکثراً  
منفی بوده است ولی هاریس و فریدریش امولسیونی از ندولهای بیماری که ازین مرض  
در گذشته بود گرفته بچند خرگوش تلقیح کردند تنها دو خرگوش بعد از دو ماه  
ضایعات وسیعی شبیه با نقارکتوس در کبد پیدا نمودند - آنگاه با امولسیون این ضایعات  
و انتقال بخرگوش دیگر و چندین انتقال مکرر خرگوشهای دسته چهارم ضایعاتی شبیه  
به پری آرتربیت پیدا نمودند - لذا این دانشمندان فرضیه عفونی را با عامل ویروسی  
ابداع نمودند.

حال اگر فرض عامل میکربی یا اولتر اویروس را قبول کنیم این سؤال پیش  
میآید که راه ورود میکرب کجاست؟ - درینجا عده‌ای از علماء بعلت فراوانی علائم  
معدی - روده ای راه ورود عامل مرضی را دستگاه هاضمه میدانند و چنین فرض  
میکنند که این عامل ویروسی در دستگاه هاضمه وارد و از آنجا در عروق احتشاء

شکمی منتشر میشود و از نجاست که علائم احتشائی پیدا میشودند لهای زیر جلدی را نیز بواسطه کاپیلاریت عفونی میدانند.

— بعقیده پولستن<sup>(۱)</sup> وولت<sup>(۲)</sup> پری آرتربیت مرضی است از دسته امراض بویوو کره.

فریدبرگ<sup>(۳)</sup> تردد ۸ نفر مبتلی به پری آرتربیت ملاحظه کرده که ۴ نفوآنها مرض روماتیسم باعلامت آندوکاردیت و ندواهای آشف داشته‌اند. از آنجایی دانشمندان نتیجه میگیرند که پری آرتربیت تظاهر شریانی روماتیسمی میباشد.

— گوبر<sup>(۴)</sup> خیال میکند که پری آرتربیت تظاهر آلمژری دستگاه شریانی در برابر عفو نتها و مسمومیتهای مختلف است و ضایعات اطراف شریان نیز دلیل يك واکنش همپر آلمژر يك بعد از حساسیت میباشد.

این عقیده امروزه طرفداران بیشتری داشته و منگاکیس<sup>(۵)</sup> توانسته است با تزدیق مواد هیستاهینی و سرم اسب بطور مکرر ترددخواه گوش آزارهای خیلی شبیه به پری آرتربیت انسان درست کند.

## آسیب شناسی

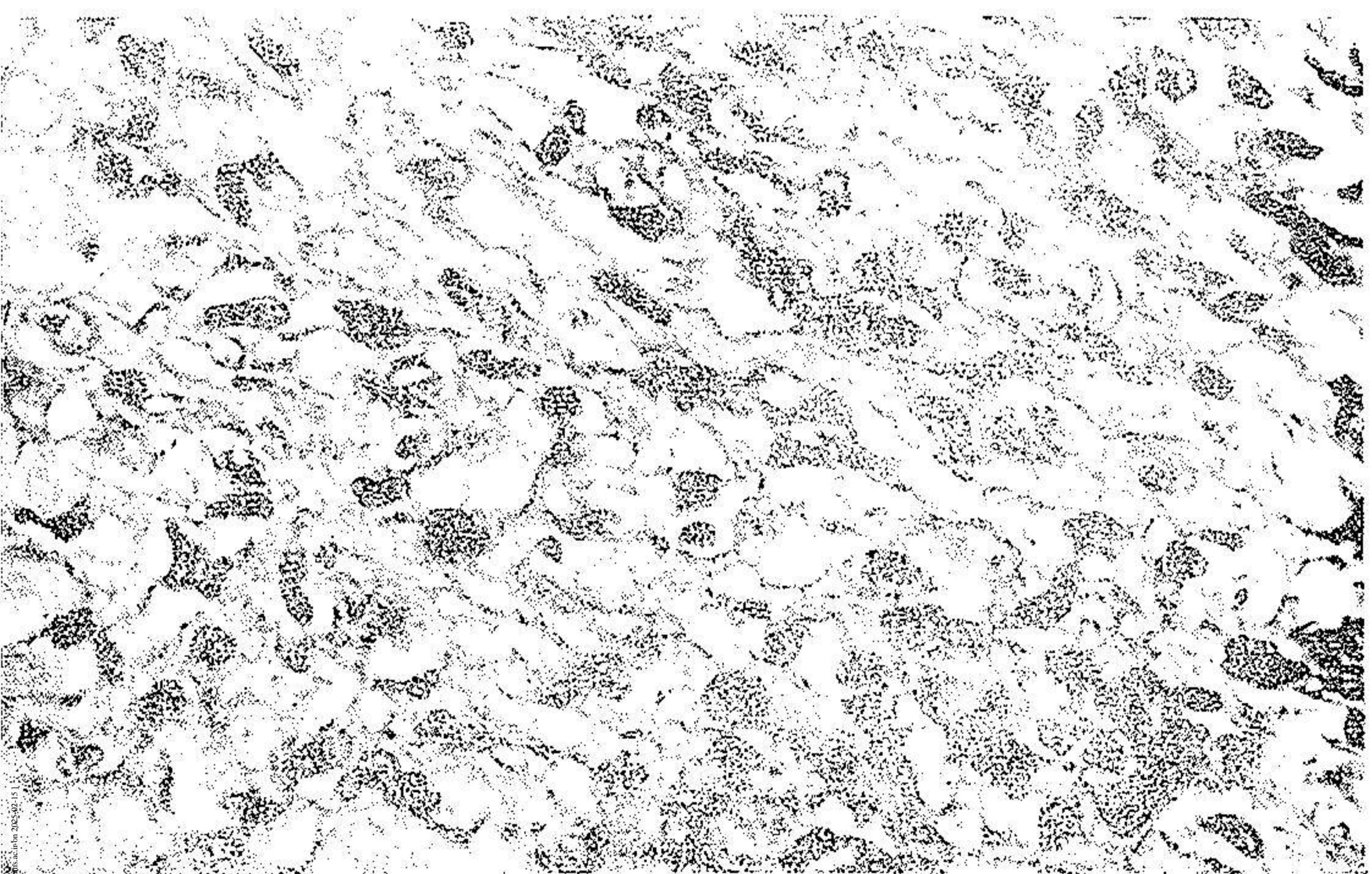
این قسمت که در حقیقت نتیجه بافت برداری بیمارما (مجتمبی) و خلاصه از آسیب شناسی مرض کوسمل میباشد توسط همکار محترم آقای دکتر حسین رحمتیان نگاشته شده که با ابراز تشکر از خدمات ایشان در تهییه این مقاله و عکس‌های مربوطه به شرح آن میپردازیم:

از نظر آسیب شناسی تغییرات مهمی که در ندواهای بیماری کوسمل مشاهده میشود عبارتند از :

۱- روپوست (ایپیدرم) - در منطقه اپیدرم تغییرات محسوسی وجود ندارد جزاینکه گاهی صغر مختصر آن (اتروفی) جلب توجه میکند.

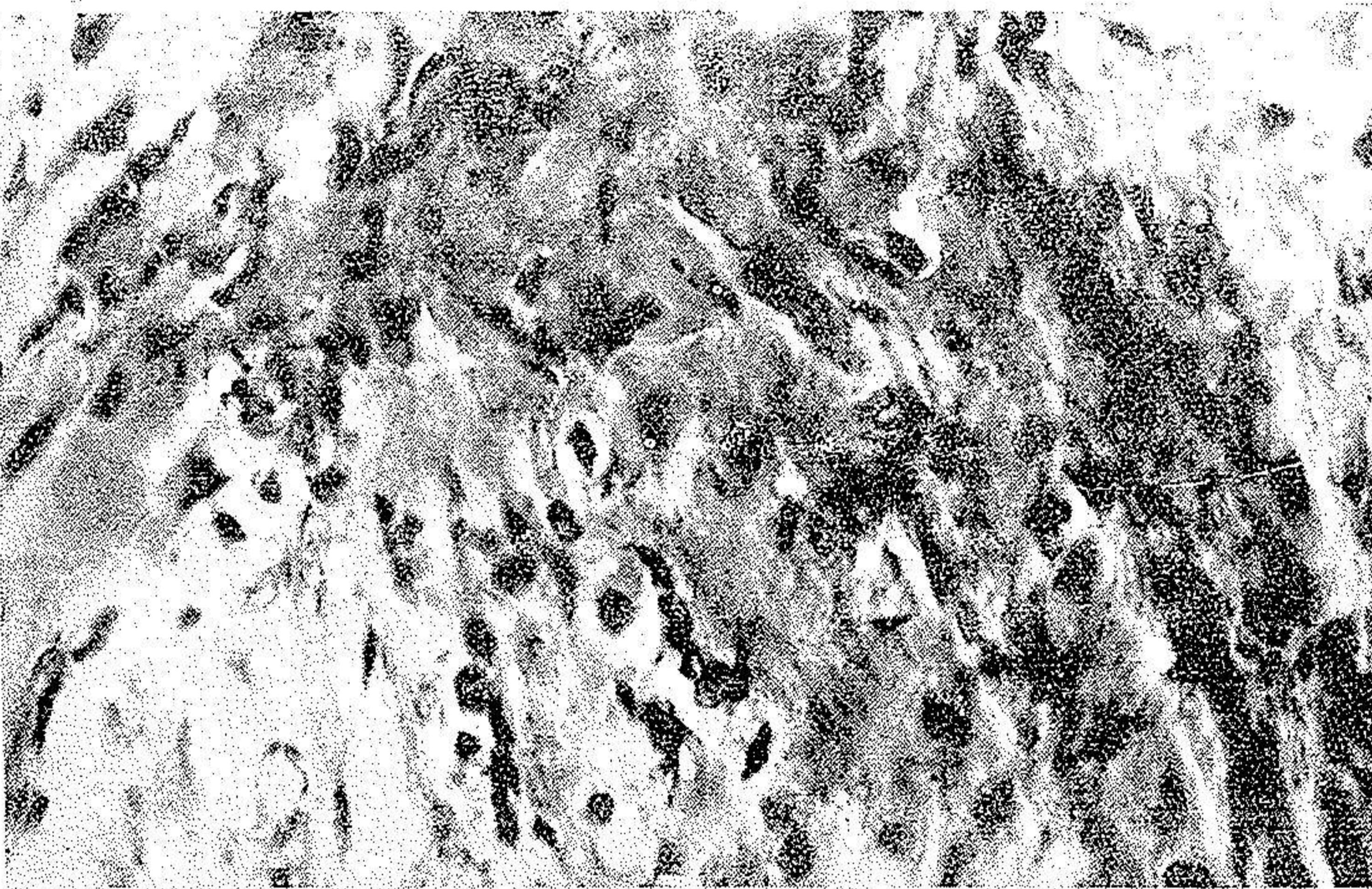
۲- لاپوست (درم) - در منطقه لاپوست ضمائم پوستی از قبیل غدد عرق هعمولاً از یک حاشیه سلوهای آهاسی از نوع لنفوسيت و یا چند هسته احاطه شده و آثار واکنش را ظاهر میسازد.

شکل ۱ - پیرامون سلو لبهای چربی را سلو لبهای هیستیو سیت دو کی شکل بصورت منطقه وسیعی فرا گرفته اند.



شکل ۲ - واکنش سلو لبهای هیستیو سیت بصورت عناصر دو کی شکل توأم مارشته های هم بند جوان

۳- زیر پوست (هیپودرم) - قسمت اعظم ضایعات بیماری کوسمل فی الحقیقه در ناحیه زیر پوست متصر کزاست یعنی بافت چربی بواسطه انباشتگی و انفیلتراسیون سلولهای هیستیوسیت بصورت مناطق نیره رنگ درآمده و گاهی چند هسته‌ها مخلوط با سلولهای مزبور دیده می‌شود. (شکل ۱ و ۲)



شکل ۳- کانون سیتو استئاتونکروز که از هسته‌های پیکنوتیک چند هسته‌ایها و سلولهای هیستیوسیت توأم با نکروز فیبرینوئید بوجود آمده است.

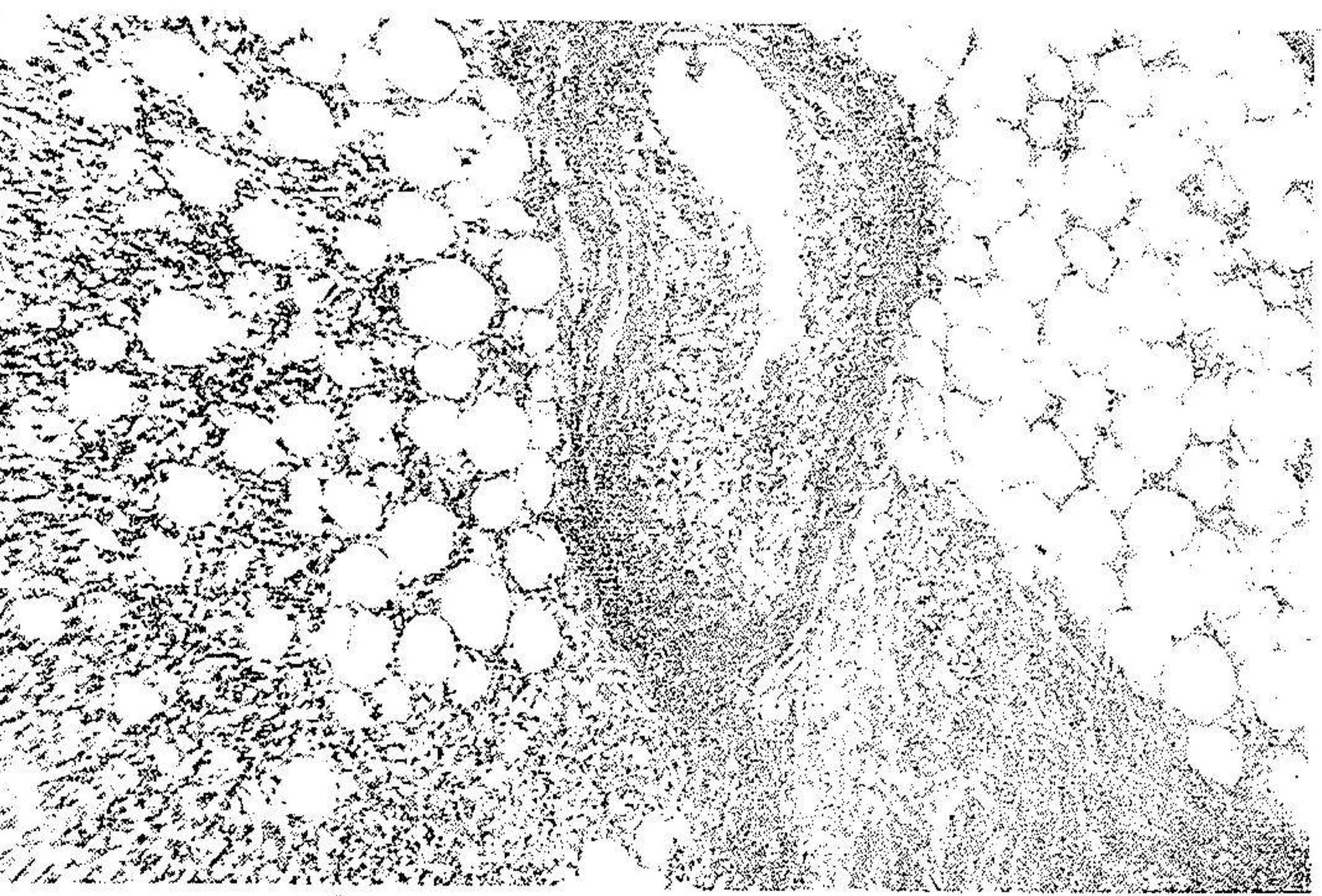
همچنین مناطق سیتو استئاتونکروز<sup>(۱)</sup> بشکل کانونهای نکروتیک که درون خود هسته‌های پیکنوتیک و اجسام مرده سلولهای هیستیوسیت و چند هسته‌های درنره را جای داده‌اند جلب نظر می‌کند.

بافت گستر هم بند نیز بهم خود درین واکنش شرکت جسته و رشته‌های چسب کن<sup>(۲)</sup>

بتدريج جای رشته‌های هم بند را ميگيرند و آثار اسکلروز جوان بصورت مناطق سرخ

فام کم و بیش پدیدار می‌شود. عموماً بافت اسکلروز جوان مناطق سلولهای هیستیوپیتی را از دیگر میزانموده و بافت لاپوست را بصورت خانه‌های کوچک و بزرگ تقسیم می‌نماید.

تهام تغییراتی که تا به حال ذکر گردید به منزله تغییرات ثانوی بوده و در حقیقت تغییرات اصلی که بنام پری آرتیت گفته می‌شوند در پیراهون عروق وجود دارد: از مجموع تشکیلات سه گانه عروق یعنی داخلی - وسطی - خارجی فقط طبقه داخلی مصنون از آسیب باقی مانده در حالی که ۲ طبقه وسطی و خارجی بتدريج دسته‌خوش اسکلروز واقع می‌شوند.



شکل ۴. منظره پری آرتیت یکی از عروق لاپوست  
الف. طبقه وسطی - معمولاً در حال سلامتی طبقه متوسط عروق را رشته‌های ارتجاعی بصورت حاشیه باریک فرا می‌گیرند در حالی که در بیماری پری آرتیت بعلت افزایش شدید رشته‌های پیشنهایی<sup>(۱)</sup> نه تنها برضیخت این منطقه محسوساً اضافه می‌شود

بلکه رشته‌های ارتجاعی نامبرده بصورت تیغه‌های باریک سرخ فام بعلت رسونخ بافت پیشنهی از یکدیگر مجاز شده و منظاره خاصی ایجاد می‌کند که مشخص بیماری است ب - طبقه خارجی<sup>(۱)</sup> این طبقه نیز بعلت افزایش تدریجی رشته‌های پیشنهی منظره فیبر وئید بخود گرفته (شکل ۴) و گاهگاهی با سلوشهای ریز آهاسی توام می‌گردد. پس رویه مرفت‌های ضایعات عروق که بنام پری آرتیریت گفته می‌شوند ممتنع تغییرات طبقه وسطی و خارجی بوده و طبقه داخلی یعنی انتیما سالم می‌ماند فقط گاهگاهی ممکنست سلوشهای آندوتیال آن بر جسته شوند

### تشخیص

صفت مخصوص بیماری کوسمل از نظر بالینی تنوع اشکال آنست - در اشکال خیلی کامل می‌توان در میان علائم مختلف این‌طور تقسیم بندی کرد.

۱ - عادی تراز همه علائم عمومی است : تب، رنگ پریدگی، خستگی شدید، عظم مختصر طحال - که همه اینها یک حالت عفونی سختی را حکایت می‌کنند.

۲ - یکدسته علائم مربوط به پلی نوریت یا پلی هیوزیت است یعنی درد های عضلانی (بیشتر در اعضای ساقله)، رفلکسها خفیف شده و این علائم بیشتر با واسطه‌های استخوانی - مفصلی همراه و بسیار شباهت بسندروم و ماتیسم عفونی کاذب دارند.

۳ - علائم جلدی و مخاطی که اهمیت فراوانی داشته و با انواع مختلف ظاهر می‌کنند یعنی گاه پاپول، زمانی وزیکول و هنگامی بول<sup>(۲)</sup> می‌باشند - این عناصر خود بخود خاصیت خونریزی دهنده داشته و شکل پلاکهای اکیموزی بوده بعد بشکل زخم در می‌آیند ضایعات مخاطی اکثرآ خونده بوده بیشتر در مخاط بینی، لب، زبان و حلق هویدا می‌شود در اشکال هزمن عناصر مخاطی اکثرآ نبوده و بیشتر عناصر پوستی از نوع ندوشهای درمو - هیپودرمیک خواهد بود

۴ - برای این علائم گوناگون باید این علائم را بیفزائیم :

علائم هاضمه‌ای (بی اشتهاهی، درد های ایگا ستریک یا شکمی، استفراغ، مدفوع بلغمی یا خونی) علائم کلیوی که بیشتر در شکل حاد و از نوع سندروم نفریت

هماتوریک است.

لذا تشخیص اشکال تا مدتی مشکل و بر حسب تابلوی بالینی بفکر سندروم پورپوریک یانفریتی بالوسمی و حتی آبله هموراژیک میافتد  
اشکال در تشخیص انواع هز من هم هست مثلاً دریک بیمار حالت عفو نی سخت که مدت‌ها گریبان بیمار را رها نمی‌کند طبیب را بفکر روماتیسم کاذب عفو نی انداخت و ندولهایی که بعداً پیدا شد تشخیص را آسان نمود.

تمام عفونتهای شدید ممکنست با اشکال حاد اشتباه شود. سپتی سمی‌ها، آندو کاردیتهای بد خم، پیوهای عصبی، عفونتهای حصبه و حصبه مانند ممکنست در آغاز مورد بحث قرار گیرند.

بعداً بر حسب اینکه علائم در کدام عضو بیشتر باشد تشخیص‌های چند مطرح می‌شود علائم گاسترو آنتریت هرچند ممکنست باعو ارض معده - زودهای مختلف و حتی دیسانتری حاد اشتباه شود.

عوارض کلیوی یانفریتهای هماتوریک یا سوانح اورهای قابل بحث اند باید گفت آزمایش می‌کریم یا سرمی برای تشخیص این هرچند موجود نبوده و تنها بیوپسی ندولهای است که ما را بتوانیم تشخیص رهبری می‌کند.

### درمان

در حقیقت چون اتیولزی هرچند روشن نشده درمان خاصی هم موجود نیست - لیکن مشی عفونی هرچند و فکر عفونت دستگاه خونی پراکنده در تمام احشاء از قدیم اطباء را بفکر استعمال داروهایی از قبیل اورتیپین، سیانوردوهر کور، یداسپتین، سالیسیلات دوسود، تزریق شیر وغیره انداخته بود.

آخرآ سولفامید و پنی سیلین استعمال شده و در یک مورد باداژنان نتیجه بسیار خوب حاصل گردیده است. بعضی از اطباء تزریقات ارسینک را ستوده‌اند.

در بهبود حال بیمار ما مسلم‌اند سیلین و ترانسفوزیونها بی تأثیر نبوده در مشاهدات خارجی بخصوص پنی سیلین توأم با مواد ضد هیستامینی نتیجه خوب داده است.

## Bibliographie

- 1— La periarterite noueuse. P. Nicaud Masson. Editeur 1946
  - 2--- Traité de Medecine. A. Lemierre I. XI Masson Editeur 1948
  - 3— Archive Francaises de pediatrie Tome II No 3 1944-1945
  - 4— La semaine des Hopitaux de Paris No 24 1949  
No 44 1647
  - 5— Bulletins et memoires de la Sosieté medical des  
hopitaux de Paris No 21 et 22-1947
  - 6— Presse medical No 19 et 73-1947  
No 30 et 36-1947